

Zaaknummer : CBHO 2017/157

Rechter(s) : mrs. Borman, Drop en Daalder

Datum uitspraak : 3 april 2018

Partijen : appellant en CBE Hanzehogeschool

Trefwoorden : Bronvermelding
fraude
intentie
opzettelijk
plagiaat

Artikelen : WHW: Artikel 7.12b, tweede lid
Studentenstatuut: artikel 5.6
OER: artikel 6.5

Uitspraak : ongegrond

Hoofdoverwegingen : *Beoordeling door het College*

2.3.1. Voorop staat dat, zoals het College eerder heeft overwogen (zie uitspraak van 9 januari 2017 in zaak nr. 2016/125; www.cbho.nl), plagiaat een vorm van fraude is die met inachtneming van de in de WHW en OER neergelegde regels kan worden gesanctioneerd. De vraag of fraude is gepleegd, dient te worden beoordeeld aan de hand van objectieve maatstaven, waarbij, anders dan appellant heeft betoogd, de intenties van de betrokken student niet van belang zijn.

2.3.2. Naar het oordeel van het College heeft verweerder zich, de examencommissie volgend, terecht op het standpunt gesteld dat de handelwijze van appellant plagiaat is in de zin van artikel 6.5 van de OER. Niet in geschil is dat appellant de website, waarvan de teksten zijn overgenomen, heeft gebruikt voor het antwoord op de vragen. Uit de door appellant overgenomen teksten volgt dat hij niet alleen woorden heeft overgenomen, maar dat hij ook de beeldspraak en formuleringen van de teksten op de website heeft overgenomen. Verweerder stelt terecht dat appellant teksten min of meer letterlijk heeft overgenomen. Die overname had appellant moeten verantwoorden door middel van bronvermelding. Dat een geringe hoeveelheid tekst is overgenomen, is, zoals verweerder verder terecht heeft aangevoerd, van belang voor de hoogte van de sanctie, maar niet op de kwalificatie van het handelen als plagiaat. Die sanctie bestaat uit het opnemen van 'GK' in Osiris en het moeten herkansen van de desbetreffende vragen uit de opdracht. Het College volgt appellant evenmin in zijn betoog dat zijn handelen niet als plagiaat is te kwalificeren, omdat de overgenomen tekst als algemeen gedachtegoed moet worden aangemerkt, dat als vanzelfsprekende kennis binnen het domein wordt gezien. Voor zover de overgenomen tekst al als algemeen gedachtegoed valt aan te merken, heeft verweerder aangegeven dat hetgeen door appellant is overgenomen van de website niet als vanzelfsprekende kennis kan worden beschouwd onder eerstejaarsstudenten. Ter zitting van het College is namens verweerder toegelicht dat het onderwerp van de vragen in de opdracht in de ICT-wereld geen geëigende en algemeen erkende kennis is en dat het daarmee zeer specialistische kennis betreft. Het College ziet geen grond voor het oordeel dit standpunt van verweerder onjuist te achten. Tot slot bestaat geen grond voor het oordeel dat de door de examencommissie opgelegde sanctie onevenredig is.

2.3.3. Over het door appellant aangedragen betoog dat verweerder zijn klacht op grond van de privacywetgeving ten onrechte niet heeft behandeld, kan het College zich niet uitlaten omdat het, evenmin als de examencommissie, ter zake bevoegd is.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Hanzehogeschool Groningen, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 30 maart 2017 heeft de examencommissie van het Instituut voor Communicatie, Media & IT (hierna: de examencommissie) beslist de uitslag 'GK' (gemiste kans) in Osiris op te nemen voor het studieonderdeel ITS3.

Bij beslissing van 25 juli 2017 heeft verweerder het door appellant daartegen ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen die beslissing heeft appellant beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft het beroep ter zitting behandeld op 4 januari 2018, waar appellant, bijgestaan door mr. S. Oosting, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. J. Knip, secretaris van verweerder, zijn verschenen. Tevens zijn verschenen drs. F. Veenstra, voorzitter van de examencommissie, J.H.F. Bredek, docent, en M.L. de Bruin, allen werkzaam bij de Hanzehogeschool Groningen.

2. Overwegingen

Het relevante juridische kader

- *Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek*

2.1. Artikel 7.12b, tweede lid, luidt als volgt:

"Indien een student of extraneus fraudeert, kan de examencommissie de betrokkene het recht ontnemen één of meer door de examencommissie aan te wijzen tentamens of examens af te leggen, gedurende een door de examencommissie te bepalen termijn van ten hoogste een jaar. Bij ernstige fraude kan het instellingsbestuur op voorstel van de examencommissie de inschrijving voor de opleiding van de betrokkene definitief beëindigen."

- *Het Studentenstatuut*

2.1.1. Artikel 5.6 luidt als volgt:

"5.6.1 [...]. Plagiaat wordt ook aangemerkt als fraude.

5.6.2 Plagiaat is het overnemen van andermans werk en dat laten doorgaan voor eigen werk. Bij een vermoeden van plagiaat wordt de examencommissie altijd op de hoogte gesteld.

5.6.3 In geval van fraude door de student of extraneus kan de examencommissie maatregelen treffen die kunnen inhouden dat de student of extraneus gedurende een door de examencommissie te bepalen termijn van ten hoogste één jaar wordt uitgesloten van deelname aan één of meer daarbij aan te wijzen tentamens of examens aan de instelling of delen daarvan af te leggen. [...]."

- *De Onderwijs- en Examenregeling 2017-2018 Instituut voor Communicatie, Media & IT (OER)*

2.1.2. Artikel 6.5 luidt als volgt:

"In het Studentenstatuut artikel 5.6 staat beschreven dat het plegen van fraude verboden is. Plagiaat is een vorm van fraude (zie Studentenstatuut artikel 5.6.1). Binnen het instituut worden de volgende anti-plagiaatregels gehanteerd:

- Het min of meer letterlijk overnemen van teksten van anderen zonder te verwijzen naar de bron, is plagiaat. Citaten moeten als zodanig in de tekst herkenbaar worden gemaakt.
- Het parafraseren (in eigen woorden gedachtegoed overnemen) van teksten van anderen zonder te verwijzen naar de bron, is plagiaat.

- Het overnemen van het gedachtegoed van anderen zonder te verwijzen naar de bron, is plagiaat.

Daarbij geldt:

- gedachtegoed dat algemeen goed is en beschouwd wordt als vanzelfsprekende kennis binnen het domein, hoeft niet te worden verantwoord, tenzij het om citaten of parafrasering gaat uit een specifieke bron;
- de bron van het gedachtegoed moet redelijkerwijs te achterhalen zijn.

[...].”

Voorgeschiedenis en besluitvorming

2.2. Appellant heeft, samen met een medestudent, in het kader van het practicum ITS3 opdracht 5 van het practicum infra en security ingeleverd. Volgens de docent zijn de antwoorden bij opgaven 5.4a en 5.4b een nagenoeg letterlijke vertaling van een gerenommeerde internetbron en bestaat daarom het vermoeden van plagiaat. De docent heeft daarvan melding gemaakt bij de examencommissie. Appellant heeft in reactie op het vermoeden gesteld dat het kopiëren van internet geen probleem is, als het gekopieerde maar is voorzien van een bronvermelding. Hij is bronvermelding bij de desbetreffende vragen simpelweg vergeten, aldus appellant.

2.2.1. Bij beslissing van 30 maart 2017 heeft de examencommissie beslist de uitslag 'GK' (gemiste kans) in Osiris op te nemen voor het studieonderdeel ITS3. Omdat het plagiaat van geringe omvang betreft, is appellant in de gelegenheid gesteld de herkansing te benutten. Die herkansing bestaat uit het opnieuw inleveren van opgaven 5.4a en b.

Verweerder heeft bij zijn beslissing van 25 juli 2017 geen reden gezien die beslissing van de examencommissie onjuist te achten. Daarbij heeft verweerder vastgesteld dat appellant stukken tekst heeft overgenomen zonder bronvermelding. Of appellant daarbij de opzet had om plagiaat te plegen, is niet van belang. Verder heeft verweerder het betoog van appellant dat hij geen plagiaat heeft gepleegd, omdat de overgenomen tekst is te kwalificeren als algemeen gedachtegoed en als vanzelfsprekende kennis binnen het domein wordt gezien, verworpen.

Het geschil in beroep

2.3. Appellant kan zich niet verenigen met voormelde beslissing van verweerder. Volgens appellant heeft verweerder miskend dat hij geen teksten heeft overgenomen van de website. De teksten in zijn opdracht zijn anders. Slechts hier en daar bestaat een overlap van enkele woorden en delen van zinnen. Appellant heeft andermans werk niet door laten gaan voor eigen werk en bronvermelding was daarom niet nodig. Verder betoogt hij dat de overgenomen tekst als algemeen gedachtegoed is te kwalificeren, die als vanzelfsprekende kennis binnen het domein wordt gezien. Daarbij heeft verweerder ten onrechte aangenomen dat de kennis niet vanzelfsprekend is voor eerstejaarsstudenten. Voor zover appellant zou hebben geplagieerd, heeft hij dat bovendien niet opzettelijk gedaan. Hij was wel gehaast bij het inleveren van de opdracht, maar hij heeft slechts twee keer verzuimd een bronvermelding op te nemen. Tot slot betoogt appellant dat hij melding heeft gemaakt van een klacht in verband met het handelen van de examencommissie in strijd met de privacywetgeving. Die klacht heeft verweerder ten onrechte niet behandeld, aldus appellant.

Beoordeling door het College

2.3.1. Voorop staat dat, zoals het College eerder heeft overwogen (zie uitspraak van 9 januari 2017 in zaak nr. 2016/125; www.cbho.nl), plagiaat een vorm van fraude is die met inachtneming van de in de WHW en OER neergelegde regels kan worden gesanctioneerd. De vraag of fraude is gepleegd, dient te worden beoordeeld aan de hand van objectieve maatstaven, waarbij, anders dan appellant heeft betoogd, de intenties van de betrokken student niet van belang zijn.

2.3.2. Naar het oordeel van het College heeft verweerder zich, de examencommissie volgend, terecht op het standpunt gesteld dat de handelwijze van appellant plagiaat is in de zin van artikel 6.5 van de OER. Niet in geschil is dat appellant de website, waarvan de teksten zijn overgenomen, heeft gebruikt voor het antwoord op de vragen. Uit de door appellant overgenomen teksten volgt dat hij niet alleen woorden heeft overgenomen, maar dat hij ook de beeldspraak en formuleringen van de teksten op de website heeft overgenomen. Verweerder stelt terecht dat appellant teksten min of meer letterlijk heeft overgenomen. Die overname had appellant moeten verantwoorden door middel van bronvermelding. Dat een geringe hoeveelheid tekst is overgenomen, is, zoals verweerder verder terecht heeft aangevoerd, van belang voor de hoogte van de sanctie, maar niet op de kwalificatie van het handelen als plagiaat. Die sanctie bestaat uit

het opnemen van 'GK' in Osiris en het moeten herkennen van de desbetreffende vragen uit de opdracht.

Het College volgt appellant evenmin in zijn betoog dat zijn handelen niet als plagiaat is te kwalificeren, omdat de overgenomen tekst als algemeen gedachtegoed moet worden aangemerkt, dat als vanzelfsprekende kennis binnen het domein wordt gezien. Voor zover de overgenomen tekst al als algemeen gedachtegoed valt aan te merken, heeft verweerder aangegeven dat hetgeen door appellant is overgenomen van de website niet als vanzelfsprekende kennis kan worden beschouwd onder eerstejaarsstudenten. Ter zitting van het College is namens verweerder toegelicht dat het onderwerp van de vragen in de opdracht in de ICT-wereld geen geëigende en algemeen erkende kennis is en dat het daarmee zeer specialistische kennis betreft. Het College ziet geen grond voor het oordeel dit standpunt van verweerder onjuist te achten.

Tot slot bestaat geen grond voor het oordeel dat de door de examencommissie opgelegde sanctie onevenredig is.

2.3.3. Over het door appellant aangedragen betoog dat verweerder zijn klacht op grond van de privacywetgeving ten onrechte niet heeft behandeld, kan het College zich niet uitlaten omdat het, evenmin als de examencommissie, ter zake bevoegd is.

Slotsom

2.4. Het beroep is ongegrond.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. C.J. Borman, voorzitter, en mr. J.Th. Drop en mr. E.J. Daalder, leden, in tegenwoordigheid van mr. R. Grimbergen, als secretaris.